

Hva synes du om lands

450 personer deltok på årets landskonferanse for kreftsykepleiere. Hvilket utbytte fikk de? Her er svaret fra noen av deltakerne.

Tekst Jorun Haugstlett Foto Henrik Harboe

– Bra å få nye impulser

Toril Merete Nysæter jobber ved Høgskolen i Hedmark. Hun er studieansvarlig for videreutdanningen i Kreftsykepleie.

– Har du videreutdanning i kreftsykepleie?

– Jeg er utdannet kreftsykepleier. Utdannet ved Høgskolen i Elverum for 12 år siden.

– Har du deltatt på FKS sin landskonferanse tidligere?

– Ja, jeg deltok i Trysil for to år siden. Det var en meget vellykket konferanse.

– Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?

– Den var godt planlagt og velorganisert. Relevante tema som ble tatt opp, og det var gjennomgående gode forelesere. Parallellsesjonene var mange, og det var mye fokus på det som rører seg ute i miljøene. Savnet enda mer faglig påfyll knyttet til pasientrettet virksomhet.

– Hvilken betydning har det for deg å delta på konferansen?

– For meg som jobber med utdanning er det bra å få nye impulser og faglig påfyll. Det er viktig å få input på hva som rører seg i fagfeltet, dette følte jeg kom tydelig frem på parallellsesjonene og gjennom posterne. Jeg fikk med meg gode forelesninger, og jeg har knyttet kontakter til fagfeltet som gjør oss sterkere som utdanning.

– Hva vil du si om temaene på konferansen?

– Spennende tema, dyktige forelesere og samfunnsaktuelle problemstillinger. Som nevnt kunne jeg har tenkt meg noe mer faglige innspill knyttet til pasienten og sykepleiefaglige utfordringer. Det skjer en utvikling innenfor behandling og diagnostikk, samt innenfor pasientutviklingen, som gir nye og andre utfordringer i fremtiden.

– Hvilken betydning vil temaene ha for deg som kreftsykepleier?

– Det gir meg påfyll i kraft av nye ideer til utdanning og en input i forhold til hva som skjer i feltet. Konferansen bidrar i så måte på en positiv måte i forhold til å drive utdanning.

– Har du fått nye idéer eller ny inspirasjon?

– Ja, det har jeg. Godt å ha fått lov til å være til stede.

– Viktig å utveksle erfaringer

Kari Tveit Haugland jobbar i Austevoll kommune, 70 prosent som kontaktsykepleiar og 30 prosent som kreftsykepleiar. Hun har vidareutdanning i kreftsykepleie frå 2008.

– Har du deltatt på FKS sin landskonferanse tidligere?

– Ja, eg har vore på ein landskonferanse før, og det var i Trysil i 2009

– Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?

– Eg har inntrykk av at komiteen har jobbet hardt for å få et variert og aktuelt program, både tematisk og kulturelt.

– Hvilken betydning har det for deg å delta på konferansen?

– Det å treffe andre kreftsykepleiarar som jobbar i kommunehelsetenesta, og utveksle erfaringar har stor betydning for meg.

– Hva vil du si om temaene på konferansen?

– Årets landskonferanse hadde et variert program med tema som er veldig aktuelle.

– Hvilken betydning vil temaene ha for deg som kreftsykepleier?

– Det er aktuelle temaer som har veldig stor betydning for meg som kreftsykepleiar, i hvert fall nå når samhandlingsreformen kjem.

– Har du fått nye idéer eller ny inspirasjon?

– Ja, landskonferansen gir alltid inspirasjon og det gir nye idear!

konferansen?

– Per Fuggeli sitt foredrag gjør meg kamplysten

Sigrid Elisabeth Trandum er kreftsykepleier og spesialrådgiver i Kreftforeningen, Seksjon Stor-Oslo. Hun har mange års erfaring som kreftsykepleier, og har et stort engasjement i forhold til ungdom med kreftsykdom. Hennes navn og engasjement innen kreftsykepleie er kjent for mange. Trandum er en dyktig foreleser innen sykepleie til barn og unge med kreftsykdom.

– *Hvor lenge har du arbeidet som kreftsykepleier?*

– Jeg har videreutdanning som kreftsykepleier, og har jobbet som kreftsykepleier siden 1980. De første fire år på Rikshospitalet, deretter ble jeg ansatt i Kreftforeningen. De første årene i Kreftforeningen jobbet jeg som kontaktsykepleier for barn og ungdom med kreft, arbeidssted Rikshospitalet, Ullevål og Radiumhospitalet. Kontaktsykepleiestillingen ble endret, og arbeidssted ble Kreftforeningen hvor jeg jobbet som rådgiver, med spisskompetanse på barn og ungdom, både som pasient og pårørende.

– *Hva er dine arbeidsoppgaver?*

– Jeg jobber i dag som spesialrådgiver, fortsatt med spisskompetanse for barn og ungdom. Arbeidet består av samtaler med pasienter og pårørende, undervisning, veiledning, prosjektarbeid og jeg deltar i bemanning av Vardesenteret. En dag i uken er jeg tilknyttet DNR hvor jeg arbeider med ungdom som har kreft. Ungdom med kreft er en gruppe som faller mellom to stoler, ikke er de barn og ikke er de voksne.

Jeg har nå vært med på å danne ressursgrupper av fagpersoner som jobber med ungdom i Tromsø, Trondheim, Bergen og Oslo. Disse ressursgruppene på sykehusene er en del av et helse og rehabiliteringsprosjekt jeg har ledet. I min jobb som kreftsykepleier har jeg alltid vært opptatt av å sette fokus på alt det friske hos ungdommen. Min erfaring fra mange år i pediatrien er at åpenhet er viktig, døden er en del av livet.

Mye av arbeidet som gjøres i pediatrien i dag, kan ha stor overføringsverdi til voksen onkologien. Jeg tenker da på det som Fugelli trakk frem i sin forelesning.

– *Har du deltatt på FKS sin landskonferanse tidligere?*

– Jeg har deltatt på de aller fleste landskonferansene.

– *Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?*

– Den har et variert program. Det er inspirerende og motiverende. Et stort engasjement hos mange kollegaer.

– *Hvilken betydning har det for deg å delta på konferansen?*

– Jeg får faglig påfyll og bygger nettverk.

– *Hva vil du si om temaene på årets konferanse?*

– Per Fuggeli sitt foredrag gjør meg kamplysten til å jobbe videre for å påvirke systemet og organisering av dagens sykehus. Ellers var de fleste temaene relevante for meg som kreftsykepleier.

– *Hviken betydning vil temaene ha for*

deg som kreftsykepleier?

– Jeg har blitt mer bevisst på min rolle som sykepleier. Vi er en stor gruppe som bør synes mye bedre. Vi må bli tydeligere i samsfunnsdebatter og jobbe mer politisk med påvirkningsarbeid. Hjelp våre pasienter og pårørende til at brukerperspektivet får enda større plass.

– *Har du fått nye idéer eller ny inspirasjon?*

– Jeg blir alltid inspirert etter en konferanse. Men skulle ønske vi fikk litt mer «galskap» og humor inn i voksenonkologien. Slik som Randi og Hanne viste i sitt innlegg fra barneavdelingen på Ullevål. Jeg tror at mange av oss sykepleiere kan bli litt for tradisjonelle i vår hektiske hverdag.

– Foredraget om improvisasjon var helt utrolig

Jose Herrera jobber i Pleie omsorg i Bærum Kommune som kreftsykepleier.

– Har du videreutdanning i kreftsykepleie?

– Ja, jeg var ferdig med utdannelsen våren 2011.

– Har du deltatt på FKS sin landskonferanse tidligere?

– Nei, dette var første gang.

– Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?

– Jeg er veldig imponert over planleggingen og organisering av hele konferansen. Viktig fagstoff og humor.

– Hvilken betydning har det for deg å delta på konferansen?

– Som nyutdannet kreftsykepleier er det viktig å ha tilhørighet i faggruppen og styrke kreftsykepleiers identitet. Det var viktig for meg å utveksle erfaringer med andre kreftsykepleiere

på tvers av kommunenes grenser. Dette er med på å styrke hverandres kompetanse innen kreft og kreftomsorg.

– Hva vil du si om temaene på konferansen?

– Jeg mener at temaene var aktuelle å fordype seg i. Kommunikasjon er sentral i menneskers relasjoner. Utrolig viktig å diskutere samhandlingsreformen. Og refleksjon over etiske aspekter i utøvelsen av yrket er også av stor betydning.

– Hvilken betydning vil temaene ha for deg som kreftsykepleier?

– Temaene er med på å styrke min kompetanse, samt kvaliteten av tjenester pasienter får, slik at de kan

oppleve god livskvalitet midt i en kaotisk livssituasjon.

– Har du fått nye idéer eller ny inspirasjon?

– Alterhaug og Inderberg foredraget om improvisasjon var helt utrolig. Dette motiverte meg til å fortsette å skape et godt samarbeid både med pasienter, pårørende og kollegaer.

– Viktig med ulike tilnærminger til temaene

Kirsti Kvåle er sykepleier og første lektor ved Betanien Diakonale Høgskole i Bergen. Hun er et kjent ansikt og en engasjert deltaker på mye av det som skjer innen kreftomsorgen.

– Hvor lenge har du arbeidet med kreftsykepleie?

– Det har jeg gjort siden 1976, med et avbrudd på 5 ½ år. Da var jeg ansatt som assisterende sjesykepleier ved Haukeland universitetssykehus. Den første stillingen min innen kreftomsorgen var ved Det Norske Radiumhospital, som det het den gang. Senere flyttet jeg til Bergen og arbeidet i kreftavdelingen ved Haukeland universitetssykehus i flere år før jeg ble ansatt i Den Norske Kreftforening i Bergen. De siste 15 årene har jeg vært ansatt som lærer ved Videreutdanningen i Kreftsykepleie ved Betanien Diakonale Høgskole.

– Du har også vært svært engasjert i vår faggruppe, FKS?

– Det er riktig. Jeg har vært medlem av styret i to perioder på seks år, til

sammen 12 år, og derav to år som leder. På grunn av at jeg har sittet så mange år i styret, har jeg vært med å arrangere mange landskonferanser i kreftsykepleie. Den første konferansen i kreftsykepleie ble arrangert ved Skinnsenteret i Oslo, men Forum for Sykepleiere i Kreftomsorgen ble offisielt etablert i januar 1984, og hadde sin første landskonferanse i Bergen i 1985. Konferansene har siden det blitt arrangert hvert annet år og jeg har vært med på de fleste.

– Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?

– Det har vært både faglig og sosialt fint å være med på årets konferanse. På grunn av at jeg har arbeidet i kreftomsorgen så lenge, kjente jeg mange av deltagerne, og det var svært hyggelig å treffe mange som jeg ikke har møtt på lenge, og ikke minst alle tidligere studenter.

Når det gjelder det faglige innholdet, har det vært til ny inspirasjon for meg. På høyskolen er vi pålagt at undervisningen skal være forskningsbasert. Vi må

komme bort i fra synsingen. Jeg er enig i at dette er nødvendig og har også gjort en del forskning

selv. Jeg har også vært talsmann for at det kunne vært litt mer forskningsbasert kunnskap presentert på FKS konferansene, men på denne konferansen har jeg reflektert mer enn før over hvor viktig det er å appellere til både det emosjonelle og det kognitive sånn rent pedagogisk. Ulike tilnærminger til temaene, slik som på denne konferansen, er viktig. Det appellerer til og berører forskjellige dimensjoner i oss. Det har vært stor bredde i temaene og det avspeiler bredden i vårt fag. Kunsten er å ta med seg litt av hvert, og tilpasse det til sin egen arbeidsplass.

Jeg vil takke arrangørene for de fine dagene i Trondheim, både sosialt, kulturelt og faglig.

– Jeg er ydmyk over å få være i et så godt faglig miljø

Tina Undseth Eggen er kreftsykepleier ved Indremedisinsk avdeling i Sykehuset Innlandet, Tynset.

– Har du videreutdanning i kreftsykepleie?

– Jeg tok videreutdanning i kreftsykepleie ved Høgskolen i Hedmark, og ble ferdig i 2009.

– Har du deltatt på FKS sin landskonferanse tidligere?

– Nei, dette er første gang. Og jeg er overveldet!

– Hva er ditt inntrykk av årets konferanse?

– Jeg fikk et godt inntrykk av konferansen. Den har favnet mange temaer innen den omsorgen vi yter, og blitt presentert på en fantastisk måte.

– Hvilken betydning har det for

deg å delta på konferansen?

– Etter å ha deltatt på en konferanse med så mange flotte med-søstre føler jeg meg stolt. Jeg er ydmyk over å få være i et så godt faglig miljø, hvor samhold og felleskap står sterkt.

– Hva vil du si om temaene på konferansen?

– Temaene har favnet bredt,

det har omhandlet alt fra døden til kommunikasjon og det å være kreativ og kunne improvisere. Noe som er viktig å kunne noe om, da vi møter det i jobben hver dag.

– Hvilken betydning vil temaene ha for deg som kreftsykepleier?

– Jeg synes temaene styrker oppunder og gir inspirasjon til fortsatt å skulle yte den sykepleien vi allerede gir.

– Har du fått nye idéer eller inspirasjon?

– Marie Aakre og Inger Margrethe Holter, som konferansens siste foredragsholdere skapte en sterk stemning for at vi skal ta vare på yrket vårt og vår identitet som sykepleiere. Vi må bli mer stolt av den vi er, det er viktig!

Montebellosenteret er en landsdekkende helseinstitusjon med et nært faglig samarbeid med Radiumhospitalet. Formålet er å gi hjelp til livsmestring for kreftpasienter og deres pårørende.

Det arrangeres mange ulike kursopphold gjennom året. Mestringskurs er for ulike diagnosegrupper mens temakurs har fokus på blant annet: Kropp, pust og bevissthet, ernæring og fysisk aktivitet, arbeid og meningsfylt aktivitet, skaperglede og kreativitet. Familiekursene har fokus på barn som pårørende.

Et kursopphold på Montebellosenteret gir kreftpasienter og deres nærmeste nye perspektiver på livet gjennom erfaringsutveksling og kunnskapstildeling i fellesskap med andre i lignende situasjoner. Rom for ettertanke og refleksjon bidrar til at kursdeltakere blir sterkere og bedre forberedt til å mestre hverdagene og livet videre.

”

Kreftsykdom handler om mer enn fysiske plager. Det handler om livet videre.

Montebellosenteret

Montebello ønsker å styrke samarbeidet med det kliniske felt. Fagteam ved de enkelte kurs skal bestå av egne ansatte og eksterne fagpersoner med aktuell spisskompetanse. Vi kan tilby deg nye utfordringer og verdifull kompetanse i et spennende kollegialt miljø!

Mer informasjon på www.montebello-senteret.no/for-helsepersonell, tlf 62 35 11 00, eller ta kontakt med Torill Ensby: torill.ensby@montebello-senteret.no eller Silje Højlund: silje.hojlund@montebello-senteret.no

Montebellosenteret
Kurstedvegen 5, 2610 Mesnali. Tlf 62 35 11 00
post@montebello-senteret.no www.montebello-senteret.no

